

AZ ERDÉLYRÉSZI
MÉHÉSZ EGYESÜLET
HIVATALOS LAPJA.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

A LAPOT AZ E. M. E.
TAGJAI TAGSÁGI
ILLETMÉNY FEJÉBE
KAPJÁK.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ—KOLOZSVÁR,
STR. A. MURESAN (ATTILA-U.) 10.

Felelős szerkesztő és kiadó: TÖRÖK BÁLINT az E. M. E. főtítkára.

TELEFON 158. SZ.
A LAP MEGJELNIK
HAVONKÉNT EGYSZER

Báró Jósika Gábor 30 éves elnöki jubileuma.

Ünnepet ült január hó 30 án Erdély méhészársadalma Kolozsváron. Báró Jósika Gábor 30 éves E. M. E. elnöki jubileumát ünnepelte a tisztelet és szeretet melegével átitatott fényes díszközgyűlés keretében. Báró Jósika Gábor a puritán egyszerűség megtestesülése, aki a köz érdekében való önzetlen munkát köteles ségnek és nem érdemnek tekintti és így természetes, hogy kerül a személyének ünneplésére adódó minden alkalmakat. — Ezáltal azonban egyszerű és nemes egyéniségét a méhészek tisztelete, szeretete és nagybecsülése olyan áitörhetetlen gyűrűvel fonta körül, hogy az ünneplés elől kitérnie nem lehetett.

A díszközgyűlésen a társ- és rokonegyesületeken kívül ott voltak azoknak az intézményeknek a képviselői, amelyek br. Jósika Gábort szintén vezetőjüként tisztelik.

Igy az Erdélyi Gazdasági Egylet képviseletében Szász István, az Erdélyi Róm. Kath. Status részéről Matskássy Pál, Bocsnánczy László és Trefán Leonárd, a Ref. Theologia részéről dr. Imre Lajos és az Unitárius Theologia részéről Kiss Elek, a Kolozsvári Mezőgazdasági Kamara részéről Martinovics Constantin, a kolozsvári Méhészeti Felügyelőség részéről Korodán László, a Kereskedelmi Bank Rt. és a Borgóprundi Papiripar Rt. részéről Hevessy József, a Gazdasági és Hitelszövetkezetek Szövetsége részéről báró Mannsberg Sándor, a Minerva Biztosító Rt. részéről Mikó Lőrinc. Ott láttuk még a következőket: Bocsnánczy László, Balázs Péter, dr. Bruckner Antal, Engl Vilmos, Ekárt Andor, Farkas Árpád, Gyallay Domokos, Herczegh Kálmán, Józsa Gyula, Kremnitzkyné Fröhlich Ilona, Kabán József, dr. Kovács András, Kovács András (főszámvevő), Mádly András, Metzsig Imre, Nagy Vilmos. Paul István, dr. Péter Béla, Póhl Béla, Pataki András, Rákossy Albert, Stief Ottó, Szilágyi Márton, Trif Emil, Toroczky György, dr. Vekás Lajos, Várady Béla, Vesszel Leo, Vályi János és még mások igen sokan, akiknek a nevét följegyezni nem sikerült.

Mint 30 esztendő óta — nyugodtan elmondhatjuk — minden köz-, választmányi, vándor, avagy bizottsági ülésen, ezáltal is br. Jósika Gábor maga elnökölt és nyitotta meg a díszközgyűlést a következő szavakkal:

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Ez a tárgysorozat, mely előttem fekszik, azt mondja nekem, hogy immár 30 éve vagyok elnöke az E. M. E.-nek. Sajnos, ma már nem azzal az agilitással és rugékonysággal, de ugyanazzal a jó igyekezettel és jóakarattal nyitom meg a közgyűlést, mint ma 30 éve. Az elmúlt évről is csak azokról az örökös stereotíp panaszokról számolhatnék be, — amelyek ismeretek és időnkint visszatérnek. De ez alkalommal eltől eltekintek és annak az örömmnek adok kifejezést, hogy egyesületünk a fejlődés útján haladt s ma is némileg a fejlődés uján van. Minden törekvésem azon mulott, hogy az egyesületet olyan alapokra tudjam fektetni s olyan irányba vezetni, hogy a saját erejéből fenn tudja magát tartani és tudjon megélni. Megnyugvással látom, hogy ezt a fejlődési

pon'tot megközelítettük, ha nem is értük el egészen. Ennek érzetében üdvözölöm a mai ülésre szép számban egybegyűlt méhésztársakat és az ülést megnyitom. A jegyzőkönyv hitelesítésére felkérem Szilágyi Márton, Paul István és Nagy Vilmos tagokat.

Az éljenzéssel fogadott elnöki megnyitó után id. Kicsid Géza egyesületi alelnök, kajántói plebános a következő beszédben üdvözölte az E. M. E. nevében báró Jósika Gábort 30 éves elnöki jubileuma alkalmából.

Br. Jósika Gábor 30 éves E. M. E. elnöki jubileuma alkalmából megfestett arcképe.

*Méltóságos Báró, Elnök Ur!
Mélyen tisztelt Díszközgyűlés!*

A mai napra összehívott közgyűlés egyesületünk életében az első, amely a díszközgyűlés címét viseli. Díszközgyűléssé emeli az a mindnyájunk lelkét elöntő öröm érzése, hogy a mai napon 30 esztendeje annak, hogy branyicskai br. Jósika Gábor Öméltóságát az E. M. E. elnöki székében tisztelhetjük.

Erre az alkalomra gyűltek össze az E. M. E. tagjai és erre az alkalomra hívtuk meg a velünk együttérző és együtt örvendő társ és rokonegyesületek és intézmények képviselőit, akiknek megjelenése még jobban elmélyíti és megerősíti örömlünket, miért is fogadják megjelenésükért köszönetünk kifejezését s érezzék velünk a megosztott öröm keitős örömet.

Mindennapi életünkben azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy a társadalom kimagasló embereit, akik férfias munkássággal a köz-

nek szolgáltak — megünnepeli. Ilyenkor a hála és elismerés kifejezésekként szónokok dicsőítik azoknak tetteit; örök emlékül tiszteletükre szobrokat állítanak, arcképeiket leplezik le s mindenki igyekszik külsőleg is örömet s jó kívánatait kifejezni az ünneplés elszemben.

Méltóságos Báró, Elnök Ur! Mélyen tisztelt Díszközgyűlés! Az E. M. E. is közel fél-százados múlt után, amint már említém, abba a szerencsés helyzetbe jutott, hogy szeretett elnökének 30 éves fáradhatatlan érdemdu munkásságára tekinthet vissza, miért is kedves kötelességet teljesíték akkor, amikor a mai díszközgyűlésen Öméltóságát az E. M. E. nevében ünnepelesen köszöntöm. A hála és elismerés kifejezése tekintetében elül akarunk járni, mert mi méhészek vagyunk azok, akik talán legrégibb idők óta tisztelhetjük Méltóságodat vezérünk gyanánt. Mi erre büszkék is vagyunk és öröm tölti el a lelkünket, hogy elődeink Méltóságod kiváló erényeit felismerve, olyan férfiat választottak vezérüknek, akinek lelkét csak a nemes célokért való küzdelem, a köz javáért való kitaró és önzetlen munka szeretete töltötte el.

Két emléket akarunk a mai díszközgyűlésünkön megörökíteni. Az egyik egy kép, amelyet Méltóságod 30 éves méhészegyesületi áldásdu munkássága alatt rajzolt be mindnyájunk lelkébe: *A közért önzetlenül munkálkodó férfinak a képe.*

Mi állította Méltóságodat 1897. jan. 31 én az ifju, 17 éves méhész egyesület élére? Hiszen jól tudjuk, hogy válságos időben, akkor állott az egyesület ama keresztúton, mely előtt egy 17 éves árván maradt ifju mindenkitől elhagyatva és minden anyagi támogatás nélkül tépelődik, hogy vajjon melyik uton haladjon tovább, hogy célhoz juthasson. Az ifju egyesület nem sokáig volt árva, mert jött Méltóságod s azt mondotta: Ide a kezedet, én tovább vezetek! Mondom, a legválságosabb időben állott Méltóságod az egyesület élére, mikor az egyesület minden külső támogatás nélkül magára volt hagyatva, mikor az egyesület kebelébe nézeteltérések, széthuzások, áldatlan versengések feszítették be magukat, de Méltóságod mindezekről nem riadt vissza, a küzdelmek, az akadályok újabb és újabb munkára acélozták izmait, mert lelkében meg volt érlelődve az a biztos tudat, hogy kitaró és következetes munkával egy jobb jövőbe fogja vezetni az egyesületet és ezért a későbbi sorscsapások sem vették el kedvét a férfias munkától.

Ha magunkra voltunk hagyatva, Méltóságod anyagiakban is támogatt; ha az egyesület kebelében késhegyig menő nézeteltérések ütötték fel fejüket, Méltóságod bölcs tapasztalataival, atyai jótanácsaival mint egy jó kertész biztos kézzel metszette le az egyesület fájáról a vadhajításokat s azt fáradtságos munkája árán hatalmas termőfává nevelte, melynek gyümölcsét ma az erdélyi magyar méhészek ezrei élvezzük.

Jól tudta Méltóságod, hogy minden egyesület élete anyagi erejében gyökerezik s azért az egyesületi élet vezetésében mindig a gyakor-

lái szempontok lebegtek lelki szemei előtt, aminek bizonyosága az egyesület házsongárdi méhtelepének a kibővítése, fejlesztése, restaurálása. Hogy a tagok segítségére legyen, kaptárkészítést vezetett be, a telepen megkezdte az időszakos méhészeti tanfolyamokat, ahol a hallgatók megtanulták az okszerű méhészkedést s a különféle rendszerű kaptárok elkészítését.

Méltóságod eszméje az Egyesület mézértékesítő osztálya, mely hivatva van a tagok és az egyesület érdekeit egyaránt szolgálni a méh és viasz értékesítése terén.

A 30 év alatt az Egyesület nemcsak befelé dolgozott, de kifelé is bebizonyította araválóságát. Vándorgyűléseket, kiállításokat rendezett s valamennyit fényes siker koronázta. Legimpozánsabb méretű és eredményű volt Erdély méhészeti kulturájának bemutatása 1910-ben Budapesten, a német osztrák és magyar méhészek 55. vándorgyűlésén, ahol mintegy 200 erdélyi méhész vett részt s kiállított tárgyaik jutalmazásában a főnyereményen (Zichy serleg) kívül közel 40 jutalmat nyertek.

Méltóságod bölcs és tapintatos vezetése alatt az egyesületnek kimagasló ténykedése volt az 1912-ben Kolozsvárt rendezett országos méhészeti kiállítás és kongresszus, ahonnan a nyugat-európai államok méhészei is magukkal vihették az erdélyi méhészeti kultúra diadalának a hírét.

Egyesületünket a háború virágzásának a pompájában találta, hiszen akkor 4000 tagot számlált. De a kegyetlen világháború, mint minden társadalmi intézményt az E. M. E. t is megviselte, mert a tagok egy részét a hadosztal kivánta, a más része a sors mostohaasága miatt repatriált, úgy, hogy csak 200-an maradtunk mint tagdíjkötelezettséget vállaló tagok. A háború után ősz elnökünk új segítő társakkal újból maga köré gyűjtött több mint 1000 tagot s törhetetlen energiával újból elülről kezdte a fáradhatatlan munkát. Házsongárdi telepünkön újból sereglenek a tanfolyamokat hallgatók; a háború utolsó 3 évében Mészáros-utcai kaptárkészítő műhelyünkben csőrömpölvé zakatolnak az egyesület érdemeinek jutalmazásául a magyar állam által ajándékozott gépek s tanulják a hadirokkantak nemzetiességre való tekintet nélkül az okszerű méhészetet s a kaptárkészítést, míg az új államhatalom el nem vette gépjeinket, melyeket most minden bizonnyal valahol a rozsda emészti. Most újból teljesen magunk erejére hagyatva Méltóságod vezetése alatt újból küzdve-küzdünk és bizva-bizunk az erdélyi magyar méhész társadalom újabb talpraállásában. Erdélyrészi Méhész Egyesületünk ma újult erővel tovább működik ősz elnökünkkel az élén!

Az imperium átvétele utáni időben ismét a régi kezdetleges eszközökkel kellett nekilátnunk a munkának, de a méhlegelők feljavítása, az inséges méhcsaládok, kedvezményes áru cukorral való etetése, szakmunkák kladásának a támogatása, tanfolyamok, vándorgyűlések, kiállítások rendezése útján az Egyesület újból a produktív munka útjára terelődött Méltóságod nyugodt, átgondolt, széleskörű irányításai mellett.

Az 1925. évi kolozsvári kiállításunkkal újból kipróbáltuk megújult erőnket. Házsongárdi telepünk nagyjából Elnök Úr Óméltósága újabb áldozatkészségéből újból 30 évre kedves méhésztöhhont nyújt nekünk. Becsüljük meg itthon mi egymást s akkor minket is meg kell, hogy becsuljenek mások. A méhecske szorgalmával dolgozzunk s amint a méhecské segítségére vannak királynőjünknek létfenntartó munkájában, olyan szeretettel és ragaszkodással vegyük körül mi is ősz elnökünket s siesztünk segítségére a közügyek terén. Hangsúlyozom: a közügyek terén, mert ő nemcsak a Méhész Egyesületnek az elnöke, hanem az évek hosszú során a Gazdasági Egyesületé is s pár év óta az erdélyi római katolikusok összességének fáradhatatlan ügybuzgó világi elnöke.

Ime, mélyen tisztelt diszközgyűlés a ké-

ben hálánkat és köszönelünket fejezzük ki, az Erdélyrészi Méhész Egyesületnek 30 éven át biztos kézzel és bölcsességgel való vezetéséért.

Méltóságod mint elnök 30 éven át volt az Erdélyrészi Méhész Egyesület életének a lelke és fennmaradásának legszilárdabb talpköve, anyagi támasza és szellemi záloga. Kitarításának és célludatos irányításának köszönhetjük azt, hogy Erdély magyar méhésztársadalmának az Erdélyrészi Méhész Egyesületben ma is van otthona és erőteljes érdekképviseleti szerve. Csak a Méltóságod szilárd akaraterejével, kitarításával, széles látókörével és tapintatával volt átvezethető az Erdélyrészi Méhész Egyesület e korszakban azokon a nagy akadályokon, sulyos sorscsapásokon és széthuzásokon, amelyek köztu-

domásulag nem egyszer veszélyeztették létét. Méltóságod szelleme következetes és kitartó munkája példaadás és elővilágítás a jövőre, hogy miként kell munkálkodnunk az egyesületi élet fejlesztése érdekében a köz javára.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület ezért a Méltóságod tiszteletére 1927. évi január hó 30-án megtartott diszközgyűlésén a hála, szeretet és mély tisztelet önkéntes adóját rója le Méltóságod előtt jelen emlékirat kiállításával és igaz tiszteletének kifejezésével. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület Kolozsváron, 1927. évi január hó 30-án tartott diszközgyűlésének nevében:

Aláírások.

Szász István, az E. G. E. alelnöke üdvözölte ezután br. Jósika Gábort a következő szavakkal:

Méltóságos Elnök Úr,
Mélyen tisztelt Diszközgyűlés!

Nekem jutott az a megiszteltetés, hogy az E. M. E. élén 30 éves elnöki jubileuma alkalmával az E. G. E. nevében Méltóságodat üdvözöljem. Öszinte tisztelettel és meleg szeretettel használom fel az alkalmat arra, hogy kifejezésre juttassam azt, hogy Méltóságodat az E. G. E. is igen régen mondja magáénak. Im-már a 40 ik éve tagja, 25 évig volt alelnöke és 1916-ban elnöke lett egyesületünknek. Nekünk, akik már túl vagyunk az élet delén, szívnket az öröme egy-egy kellemes melódijára tölti meg és ez úgy hat reánk, mint egy kedves szimfonia, amelyben az összhangot Méltóságod harmónikus működése képezi. Irigykedve néztem a méhészeket, akik már ezelőtt 30 esztendővel azzal tisztelték meg önmagukat, hogy Méltóságodat választották meg zászlóvivőjüknök. Méltóságod lénye olyan, mint az atyai szeretet, melynek fényében és melegségében mindenik egyesület és társaság, amely vezetőjéül tiszteli, egyformán részesedik anélkül, hogy érezné valamelyik egyesület is, hogy az a másik rovására történik. Fel tudnám sorolni mindazon egyesületeket s azok működését, melyek jelen-

Br. Jósika Gábor 30 éves elnöki jubileuma alkalmából készült diszközlevél. Szövege olvasható Kicsid Géza alelnök lapunk más helyén közölt üdvözlő beszédének végén. A diszközlevél keretét felül a branyicskai báró Jósika család családi címere díszíti, baloldalt Szent Ambrusnak, a méhészet védőszentjének a képe látható, jobb oldalt a házsongárdi méhtelepnek az egyesületi érem háttalján is látható képe, pedig alól az egyesület pecsétje.

pet, melyet szeretett elnökünk 30 éves fáradhatatlan, törhetetlen szívós munkásságával lelkünkben megfestett, — telepleztem. Örizzük s vigyük magunkkal azt drága talizmánképpen.

A másik emlék, amit a mai diszközgyűlésünkön megörökíteni óhajtunk, az branyicskai br. Jósika Gábor elnök ur óméltóságának olajban megfestett képe. E kép maradjon egyesületünk mindenkorai tagjainak örök emlékül. (Lehullott a lepel br. Jósika Gábornak Marschellek Endre festőművész által készített arcképéről, mely a M. K. címlapján látható)

Most pedig kérjük Óméltóságát, hogy ne hagyjon magunkra minket a jövőben sem s hogy ezen óhajunkat teljesítse, kérjük a Mindenhatót, hogy tartsa meg Őt nekünk még sok éven keresztül friss és jó egészségben.

A keleti bölcsék aranyát, tömjénét és mirháját nem hozhatjuk. Hálánk, szeretetünk és nagybecsülésünk érzése az, amit a mai diszközgyűlésünkön Méltóságodnak őszinte és mély tiszteletünk kifejezése mellett átnyújthatunk s kérjük, hogy fogadja tőlünk szívesen mindezek zálogául ezt az emlékiratot, amelynek szövege a következő:

Branyicskai báró Jósika Ödör cs. és kir. kamarás, az Erd. Róm. Kath. Stáus világi elnöke, az Erdélyi Gazdasági Egylet elnöke stb. előtt, az Erdélyrészi Méhész Egyesület nevé-

A Szatmár vármegyei méhésztársak közül: B. Bakó Imre Irina.

A Temes-Torontól vármegyei méhésztársak közül: Farkas József Óbesenyő.

A Torda-aranyos vármegyei méhésztársak közül: Flóra József, Bartha Miklós, Méhessy János, Dunai Sándor, Balogh Sándor, Mádyi András, Méhes Albert, Kiss Lajos, Herczegh Kálmán, Veress Miklós, Kroner Béla Torda, Hajdu Lajos telepes Marosludas.

Az Udvarhelyvármegyei méhésztársak közül: dr. Fosztó Béla Filia, Füley Endre Szeniegyházásfalú, Tarnai Ferenc, Szálló Imre, Marton Lajos, Pál Albert, Szabó Dénes Zetelaka, Ferencz József unitárius püspök.

Magyarországról: Valló Árpád Budapest.

Regátból: Csatlós János Scioastea.

Br. Jósika Gábor a következőkben válszolt az elhangzott üdvözlésekre.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

„Mélyen meghatott az ünneplés, amelyben engem részesíteni kegyesek voltak. Érdemtelennek tartom magam rá, mert hiszen kötelességei teljesíteni nem érdem, az csak kötelesség. Én kötelességemnek tartom az emberi társadalomnak segítségére lenni és ez vitt bele, hogy azokat tegyem, amiket tettem. Hogy sikerült némely előnyöket elérni, azt nem tulajdonítom magamnak, mert mindig voltak és mindig lesznek — ha Isten még élte, — akik velem egy nézeten lesznek. Ez volt a célom, amikor ezelőtt 30 esztendővel felkértek, hogy vállaljam el az elnökséget... Elvállaltam, mert úgy éreztem, hogy a kis embereken, akik leginkább rá vannak szorulva, segíthetek. Így vállaltam el most 4 éve a Gazdasági és Hitelesszövetkezetek Szövetségénél is az elnökséget, habár tudom, hogy nem fogok tudni olyan eredményeket elérni, amilyeneket jobb viszonyok között lehetett volna. Köszönöm szíves jóindulatukat. Hogy nem válaszolok minden felszólalónak külön, kérem, szíveskedjenek tekintettel lenni meggyengült egészségemre, most is lázas állapotomra. Újólga is nagyon köszönöm szíves megemlékezéseiket!

Hosszantartó és szünni nem akaró éljén és tapas követve br. Jósika Gábor szavait, minék utána rátértek a tárgysorozat egyéb pontjának tárgyalására.

Török Bálint főtitkár olvasta fel az egyesület 1926. évi működéséről szóló alábbi jelentést:

Az E. M. E. igazgató választmányának az egyesület 1927. évi január hó 30-án tartott közgyűlése elé terjesztett jelentése.

Méltóságos Elnök Úr!

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Erdély méhészetére a lefolyt esztendő úgy mézélés, mint rajzás szempontjából a gyengébbek közé tartozott, amelynek az oka főképen az abnormális időjárásban keresendő. A sők esőzés bár a virágok nektár tartalmát gyarapította, a hordás és a rajzás az állandó, vagy rövid megszakításokkal való sűrű esőzések és hideg miatt elmaradt, a méhek bennszorultak a kaptárakban. Más években az alföldi részeken legalább tarlóvirág mézet kaptunk, az idén azonban ez is elmaradt. A mézinség méretei leghívebben az ennek nyomában járó áremelkedések mutatják, amennyiben a méz ára kb. kétszeresére felemelkedett úgy, hogy a tavalyi 35—45 leies árakkal szemben ma 70—90 lei között mozog a méz kg-kénti ára. Kínálhat most is inkább csak az Alföld és a Bánát vidékéről történik, mint a tavaly. A székely méhészeket a lefolyt évben egy nagy veszedelem környezte, amelynek réme még nem mulott el, ez a ragályos költésrothadás. Csikvármegyében lépett fel és sajnos több virágzó méhészetet tett tönkre. Ugyanígy értesítést kaptunk Petrosény vidékéről is, hol eddig az illetékes ha-

tóságok a bejelentés dacára sem tették óvintézkedéseket a veszedelem továbbterjedésének meggátítása érdekében.

Méhésztársaink közül többen kísérelték meg a lefolyt évben a földreform törvény által a méhészek részére biztosított földjándóság megszerzését, sajnos azonban senkinek sem sikerült az, noha többen beadták idejében a szabályszerűen felszerelt és megfelelő indoklással ellátott kéréseiket ez ügyben az illetékes fórumokhoz, a törvény előírása szerint.

Az egyesület a lefolyt évben is igyekezett a méhészet általános érdekeit szolgálni a rendelkezésére álló szerény eszközökkel. A méhészet szakismereteket terjesztette az egyesület a M. K. útján, amely a lefolyt évben is hívotta jelent meg az előző évi 2 oldal terjedelemmel szemben 8 eszeiben 4 oldalon és csak 4 esetben 2 oldalon. A lap terjedelmének növelésére irányuló törekvésnek korlátot szabott a nyomdai munkabéreknek és papírárnak oly nagyarányu emelkedése, amely közel 100%-os áremelést eredményezett a M. K. előállítási költségeiben.

Bár méhészeti tanfolyam rendezését is programba vettük, megfelelő számú jelentkező hiányában nem volt megtervezhető. Ezzel szemben rendszeres méhészeti előadásokat tartott az unitárius theológián Török Bálint egy. főtitkár.

A szakismereteket terjesztését, az időszertü szakkérdések megvitatását, a méhlegelő feljavítását és a méhésztársadalom együvértartozandóságának fejlesztését szolgálta az egyesület a szept. hó 12-én Székelyudvarhelyen az E. M. E.-tel karöltve rendezett méhészeti vándorgyűlés megtartásával, amelyen dr. László Márton E. M. E. alelnök, Lakatos Tivadar M. M. E. elnök, dr. Fosztó Béla, Szentőtey György és Füley Endre méhésztársak tartottak előadásokat különböző szakkérdésekről.

A kolozsvári ker. és iparkamara felkérésére megállapította az egyesület a méz- és viasztermelési szokványokat.

Az egyesületi tagdíjak felvételéből származó bevételi többletet a M. K. terjedelmének növelésére fordítottuk és örömmel állapítjuk meg, hogy az eddig a pennaforogástól vonakodó méhésztársaink megbarátkozva a pennával, többször keresték fel a lapot tanulságos szakközleményeikkel, miből azt a reményt merítjük, hogy talán mégis sikerülni fog a lap körül egy kis írői gárdát toborozni. Kérjük T. Méhésztársainkat, hogy a méhészet fejlesztésére irányuló nemes törekvéseinket a jövőben is minél hathatósabban elősegíteni szíveskedjenek. A M. K. egész évben az E. G. melléklete gyanánt is szétküldtetett.

Egyrészt az egyesület anyagiakban való gyarapodásának, másrészt a méhésztársainkon való segítségnek szem előlt tartása mellett eredménnyel folytatta az egyesület a mézértékesítés terén beindított akcióját, amint ez a zárszámadásokból is kitűnik. A mézértékesítés részben bizományi alapon, részben pedig készpénzért való mézvásárlásokkal történt. A forgalmazott mennyiség kisebb része bődönökben, nagyobb része pedig üvegekbe töltve került forgalomba. — A mézértékesítéssel elért jövedelemről a zárszámadások nyújtanak felvilágosítást.

Az egyesület a lefolyt évben is közvetítette a tagok kaptár- és méhészeti eszköz-szükségletét is.

Több új kaptár típust tett tanulmányozás tárgyává az egyesület és mondott bírálatot azok használati értékét illetően. — Az igazgató-választmány az egyesület házsongárdi méhtelepén a lefolyt évben is jelentékeny beruházásokat eszközölt, tervszerűen folytatván a telep restaurálása terén előírt programját. Megfestette az egyesület a telepfelügyelői lakást kívül belül, ugyiszintén a raktár épületet is. Új alapokra helyezte a régi nagy körpavilont, rendbehozatta a telep utjait, valamint körülárkolta

kívül az utcán is a telket. Szabó Mihály méhészmestert az egyesület október hó 1-én elbocsátotta, állását ideiglenes jelleggel Máté Ferenczel töltötte be.

A telep méhállománya 52 családból áll. A gazdabizottság Ambrus Dezső telepgondnokkal egyetértően több anyanevelőt állított be a telepen, és ezek segítségével nem csak a telep, hanem a tagok anyaszkütségletét is igyekezett ellátni. A telep méhállományának 80% a mézelésre, 20% a rajoztatásra állított be rendszeres jövedelem biztosíthatása céljából.

A tagmozgalmat illetően az 1926. év január 1-én volt az E. M. E.-nek 710 tagja, az 1926. év folyamán belépett 456 új tag, így a r. tagok száma 1176-ra emelkedett. Az 1176 tag közül 16 alapító, 1160 rendszeres tag. Tagsági kötelezettségének lejárta, vagy a méhészettel való felhagyás, repatriálás s. b. miatt kilépett 34 tag, elhalt 7 tag így dec. 31-én az egyesületnek volt 16 al. 1119 r., összesen 1135 tagja. A tagmozgalomról szóló jelentés kapcsán T. Tagtársaink szíves figyelmét a tagdíjfizetési kötelezettség pontos teljesítésére felhívjuk.

Az egyesület beléletét illetően van szerencsénk jelenteni, miszerint az elmúlt év folyamán az ig. vál. 6 ülést tartott, biz. ülés volt 4. A titkári hiv. 1000 drb. akát iktatott és intézett is el. A pénztárügy forgalma 1400 tétel volt.

Az egyesület anyagi viszonyairól a zárszámadások és számvizsgáló bizottság jelentése nyújtanak tájékoztatást.

Az 1927. évi munkaprogramot illetően van szerencsénk jelenteni, hogy:

az E. M. E. az 1927. évben a méhészeti ismeretek terjesztése érdekében megfelelő számú jelentkező esetén Kolozsváron és Marosvásárhelyen méhészeti tanfolyamok rendezését vette tervbe.

Az egyes vidékeknek legjobban megfelelő kaptártípusok, a méhlegelő feljavítása, a mézértékesítés elősegítése érdekében való teendők megvitatása, a viaszértékesítés és műlépkészítés megszervezése ügyében vándorgyűlést óhajt rendezni Aradon, vagy Nagyváradon.

A M. K.-t állandóan nagyobb terjedelemben szándékozik kiadni, amelynek lehetővé tétele érdekében kéri az egyesület minden tagját, hogy tanulságos szakközleményekkel, valamint rövid tudósításokkal a M. K. szerkesztőségét minél sűrűbben szíveskedjenek felkeresni.

Az egyesület házsongárdi méhtelepének programba vett restaurálását az 1927. évben befejezni óhajja.

A telep méhállományának 80%-át mézelésre 20%-át rajoztatásra állítja be.

A tagok kaptár-, méhészeti eszköz- és anyaszkütségletét ellátja.

Szaktanácsokat ad az egyesülethez forduló méhésztársak számára.

Folytatja a mézértékesítés terén eddigi munkásságait.

Kedvező körülmények esetén méhészeti kiállítás rendez.

Működését az adott körülményekhez alakítva óhajja szolgálni a köz javára a méhészet általános érdekeit.

Ezzel jelentésünket befejezve, tisztelettel kérjük az igazgató-választmány 1926. évi működésére a felmentvény megadását.

Kolozsvár, 1927. január 30.

Br. Jósika Gábor s. k. Török Bálint s. k.
elnök. főtitkár.

A közgyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette és az igazgató-választmányak a felmentést megadta.

Bemutatta ezután az 1926. évi zárszámadásokat és az 1927. évi költségelérányzatot, (lásd lapunk más helyén), ugyiszintén felolvasta a számvizsgáló bizottság jelentését, mely a következőképen szól:

Erdélyi Méhész Egyesület mérlege 1926. évi december hó 31-én.

VAGYON			TEHER		
Számla megnevezése	Egyenként	Összesen	Számla megnevezése	Egyenként	Összesen
Pénztár számla — — —	29 47		Alapító tagdíj számla —	11.000	
Takarékpénztári betétek számla — — —	108.376		Hadikölcsön számla —	6.000	
Ingatlan számla — — —	30 000		Hitelezők (folyó) számla	2.000	
Felszerelési számla — —	10.571		Tőke számla — — —	134.838 36	
Értékpapír számla — —	5.000		Veszteség Nyereség számla	40.714 41	194.552 77
Mézértékesítési számla					
méz készlet 12570.—	13.811				
üveg készlet 1241.—	3.819				
Kaptár számla — — —	22 946 30	194 552 77			
Adósok (folyó) számla —					
		194.552 77			194.552 77

Br. Jósika Gábor sk.
elnök.Török Bálint sk.
főtltkár.Szathmáry Ilona sk.
pénztárnok.

Az Erdélyi Méhész Egyesület 1926. évi eredmény számlája és 1927. évi költségelőirányzata.

VESZTESÉG			NYERESÉG		
Számla megnevezése	1926. évi költség-előirányzat	1927. évi költség-előirányzat	Számla megnevezése	1926. évi költség-előirányzat	1927. évi költség-előirányzat
Telep fenntartási számla —	20.261 90	10.000	Mézértékesítési számla —	33.514 61	30.000
Méhészeti Közlöny számla	37.508 50	48.000	Kaptár számla — — —	7.977	5.000
Költség számla — — —	14.344 69	10.000	Telep számla — — —		1.000
Tiszteletdíjak számla —	7.250	30.000	Tagdíj számla — — —	61.980	60.000
Egyenleg mint fölösleg —	40 714 41		Kamat számla — — —	16.419 89	14 000
Rendkívüli kiadás — —		12.000	Szakiratok — — —	188	
	120.079 50	110.000		120.079 50	110.000

Br. Jósika Gábor s.k.
elnök.Török Bálint s. k.
főtltkár.Szathmáry Ilona s. k.
pénztárnok.

Cluj—Kolozsvár, 1926. évi december hó 31-én.

Kovács András s k.

Megvizsgáltuk és a vonatkozó könyvekkel összehasonlítva, helyesnek találtuk.

Cluj—Kolozsvár, 1927. évi január 28-án.

Nagy Vilmos s k.

Csoma Endre s k.

Balázs Péter s k.

a számvizsgáló bizottság tagjai.

Mélyen tisztelt Igazgató-Választmány!

Alólirottak az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1926. évi zárszámadásainak megvizsgálására kiküldetvén, ezen tisztünkben eljárunk, a számadásokat 1927. január hó 27-én megvizsgáltuk. Van szerencsénk erről jelentésünket a következőkben megtenni:

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1926. évi vagyonmérlegét és eredményszámláját megvizsgáltuk, a pénztárnapló bevételi és kiadási tételeit az okmányokkal összehasonlítottuk, azokat mindenben rendben találtuk.

A bevételek összegét 194552 70 Leiben, a kiadások összegét 153838 36 Leiben megállapítva, helyesnek találtuk és így 40714 34 lei mint bevételi többlet kimutatásával a pénztárkönyvet és zárszámadásokat azok helyessége igazolásául aláírásunkkal elláttuk.

Javasoljuk a pénztárnok részére a köszönet nyilvánítása mellett való felmentvény megadását.

Kolozsvár, 1927. január hó 27.

Nagy Vilmos sk.

Kovács András sk.

Balázs Péter sk.

Csoma Endre sk.

számvizsgáló bizottsági tagok.

Az 1926. évi zárszámadásokat és az 1927. évi költségelőirányzatot a közgyűlés egyhangulag elfogadta és a pénztárnoknak a szokásos felmentvényt megadta.

Az indítványok rendén Engly Vilmos palotailvai méhészárs indítványozza, hogy a vidéki tagozatok szervezésére nagyobb súlyt helyezzen az egyesület.

Török Bálint főtltkár ismerteti az egyesületnek e téren kifejtett eddigi munkásságát és reámutat, hogy a vidéki tagozatok alakulása és működő képessége elsősorban a vidéki tagok agilitásán fordul meg. Az egyesület a legnagyobb örömmel segíti elő a tagozatok alakulását és működő képességét.

Több tárgy nem lévén, a diszközgyűlés br. Jósika Gábor elnök úr öméltsága lelkes és hosszantartó éljenzésével ért véget. — A diszközgyűlés befejeztével br. Jósika Gábor elbeszélgetett a jelenlétakkal, majd hazament. mert sajnos, hogy éppen jubileumára influenzás tünetek közt megbeiegedett é. lázas állapota miatt a központi szálló emeleti termében tiszteletére rendezett társasvacsorán sem vehetett részt — A társasvacsorán számos felköszöntő hangzott el br. Jósika Gábor elnök

úr öméltsága érdemeinek méltatására. Pohárköszöntőket mondtak dr. László Márton, Szász István, Kicsid Géza, dr. Péter Béla, Török Bálint, Hevessy József, Paull István, Pataki András, Kiss Elek, Engly Vilmos és még mások többen.

A Zsilvölgyében is fellépett a költésrothadás.

Csikmegyei tudósítónk jelentése alapján közöltük volt, hogy milyen károkat okozott ottan az ősszel és nyáron a költésrothadás. Most Schreiber Árpád méhészársunktól vettük az alábbi szomorú hírt.

Az elmúlt évben Petrozsény és vidékén költésrothadás dühöngött s az elpusztult családoknak száma nagyon nagy. Jó magamnak is 45 családja pusztult el.

A költésrothadást Tirgu-Jiul vidékéről behozott parasztiakkal cipelik be. Legsomorubb a dologban az, hogy ezen a vidéken nincsen semmiféle ellenőrzés, a méhészek (különösen a parasztlak) nincsenek tisztában a betegség veszélyességével s így virágzó méhesek mennek tönkre a betegségek fel nem ismerése által. De nem is fogadják el az ember intő szavát, gondolva azt, hogy az ember rosszakaratból figyelmezteti őket. Én Bukarestbe is jelentést tettem az illetékes miniszteriumhoz írva, de ugyilatszik jelentésemet papirkosárba dobták. Hogy hasonló esetek ne forduljanak elő s hogy a zsilvölgyi méhész ne menjen teljesen tönkre, kérem a tek. Méhészeti Egyesület véleményét arra vonatkozólag, hová forduljunk ez ügyben segítségért.

Tekintettel pedig arra, hogy ma holnap kitavasodik s a méhészeti szezon kezdetét veszi, úgy gondolom sürgősen kéne tenni ez ügyben valamit, mivel több mint valószínű, hogy a költésrothadás ez évben még nagyobb arányokat fog ölteni.

Én a költésrothadást múlt év májusában vettem észre s a beteg családokat építményeikkel együtt elégettem. Megjegyzem, hogy 1925. év nyarán egy petrozsényi méhes meglátogatása alkalmával, abban rothadást állapítottam meg s a tulajdonos fertőzött családait meg is semmisítette, de több mint valószínű, kaptárjait nem égette el s azokat nem is fertőtlenítette s valószínűleg nem is zárta el, úgy, hogy az én méhesemből a méhek oda járva azt én hozzám is áthurcolták. Habár fokozott figyelemmel kísértem méhesemet, semmi rendellenességet nem vettem észre.

Beteg családjaim elpusztítása után 3—4 hétre azonban szomorúan állapítottam meg azt, hogy összes családjaim meg vannak fertőzve.

Rendelkezve az összes méhészeti szakkönyvekkel, melyeket magamnak Pestről szerezttem be, egyesek azonnali leolást s elégetést, mások, ha a baj nem nagymérvű, gyógyítást ajánlanak. Hogy saját káromon tanuljak s hogy meggyőződjem arról, tényleg gyógyítható e betegség, az összes családjaimat — 5 kivétellel elégettem.

A megmaradt 5 családot új kaptárakba, új építményekre (múltépre) átköltöttem s hozzá fogtam a kezelésükhöz. Legelső sorban is a kaptár aljára egy fémedénybe 80 gr. vízhez 20 gr. hangyasavat tettem s azt fémszítával letakartam, hogy a méhek ne férjenek hozzá. Ezen keveréket hetenként felrészítettem, hogy a hangyasav kipárolgása állandó legyen.

A méhcsaládokat erős adagolással etettem a következőképpen: egy félliter vízben feloldottam 1 drb 1 (egy) grammos szublimát pasztillát s ezt egy liter 12% mézhez kevertem. Előzőleg azonban a mézet jó 20 percig forraltam. A méhek e keveréket nagyon szívesen vitték s azt gyorsan el is hordták.

Az átköltetés után kikerülő első líasítás már nem rothadt, nagy része kibujt, egy része

Készít továbbá kaptároknak, ducokba állításához, — kívánatra egyszerű, vagy díszesebb kivitelben — aljakat 40—200 és tetőket 80—400, kerettartóládákat 100—150, kerettartó bakokat 120—250, seprőgaratokat 120—250, napviasz-olvasztókat 250—500, etető-ítatókat 25—50, készkereteket 3—6, keretlécet 2 50—5, keretlécshabdaló vályukat 80—120 keretszegő rámkákat 50—100, rajszállító ládikákat, pótkaptárkákat 150—200 lej közötti árakban stb. — kívánatra készít Hungária, Dónáth-, Csepri-, Valló-féle; francia Dadant, Layens, amerikai felülről kezelhető rakodó; vándor méhészetek alkalmas, vagy megadandó méretek, rajzok szerint: bármely rendszerű kaptárokat, sőt teljesen felszerelt iskola-méhéseket is, — a létező viszonyokhoz mért lehető legjutányosabb áráért. Megrendelések az E. M. E. titkári hivatala címére küldendők.

Az E. M. E. igazgató-választmányának ülése.

Az E. M. E. igazgató-választmánya január hó 30 án a közgyűlést megelőzőleg ülést tartott, amelyen foglalkozott a közgyűlés tárgyainak előkészítésével, tudomásul vette a Tagmozgalomról szóló jelentést. Meglepetéssel értesült a választmány a Petrosény vidéki tagtársnak utján a Zsilvölgyén fellépett költésrothadásról és a bajok megállítására, továbbterjedése érdekében szükséges intézkedések megtétele céljából a lépéseket megtette az illetékes hatóságoknál. A telep állapotáról, az időközi elnöki intézkedésekről, kisebb keblői ügyekről szóló jelentések tudomásul vétele után a gyűlés véget ért.

Felhívás és kérelem. Tisztelettel kérjük tagtársainkat, hogy a községükben lakó méhésztársak pontos címét összegyűjtve és velünk közölni szíveskedjenek, hogy címükre lapunkból mutatószámot küldhessünk. Minden tagtársunknak saját érdekében is áll a taggyűjtés, mert lapunk terjedelmét és színvonalát csak úgy emelhetjük, ha egyesületünk tagjainak száma jelentékenyen megnövekszik. Senki se sajnálja tehát a csekély fáradságot, hogy a lakóhelyén lévő méhésztársakat egyesületünkbe való belépésre buzdítsa.

Nagyon tisztelt kezdő méhésztársak!

Mint kezdő méhész figyelemmel olvasgatom a „M. K.”-ben megjelenő cikksorozatot, ami arra indított, hogy én is kezembe vegyem a tollat és írjak valamit észrevételeimről.

Mostanában nagyon sűrűn tanálkozunk a kaptárformák alkotásainak és alkalmazásának ajánlataival, hogy hol és ki milyen kaptárokkal kezdjen méhészkedni. Ez nagyon jó, mert a kezdő méhész legalább megismeri a kaptárformákat és ha a jó Isten megsegíti, néhány év leforgása múltán, méhességben a melegen ajánlottakból; mindenfajta köpü képviselve lesz úgy annyira, hogy mire 30—40 család birtokába jut, egy egész szép kis vegyeskereskedés fogja díszíteni a méhését. Ennek elrendezésével pedig, ha a szimétriát is figyelembe vesszi, bizony meggyűl a baja. E sorok megírására Balla István ur a „M. K.” 6-ik számában megjelent s elég komplikált cikke indított, aki a kezdő méhészeknek egyenesen a „kasokkal” való kezdést ajánlja, Mondva: hogy a kezdő a méhekkel banni nem tud s a méhcsaládok háztartásába bele se kontárkodjon. Itt e szavakkal mond is valamit Balla ur, de ezt azért nem kell minden kezdő társamnak szóról-szóra

venni, mert általánosan nem alkalmazható az elfogadásra. Az én nézetem ebben a tárgyban egészen más kedves kezdő társaim. Részemről minden kezdőnek a legelső és fő elve a tanulás, a minek okvetlen adózni is kell. A kasos méhészkedéssel ugyancsak ráfizethetünk, de tanulni mit sem fog a kezdő, minthogy a „kas” be nem tekinthető s épen e miatt az esetleg előforduló bajok felismerése a kezdő előtt csukott könyv maradt, segíteni pedig épen-séggel a „kasoknál” a legnehezebb s így a tanulásra sem alkalmas. (Mert én is és minden tanuló társam azt hiszem nyitott könyvből tanultuk meg az „A B C”-ét nem pedig a fedeléről.)

Hogy be bizonyítsam Balla urnak azon téves állítását is, hogy a „kasos” méhészkedés nem jár veszteséggel, felhozok egy példát, illetve esetet, ami nálunk a közelben történt meg. Ugyanis egyik kezdő társam, az 1925. évi kora tavasszal szintén hozzá fogott méhészkedni és pedig 4 kas méhet vett a környéken. A családok, minthogy fiatal (2 éves) termékeny anyjuk volt, szépen fejlődtek is úgy annyira, hogy az év május havában mind meg is rajzottak. S mert hó vágya volt a roh mos szaporítás, elfogadta a második rajokat is.

Ez nem lett volna baj, mert a vidék, hol ifjútársunk lakik, ezt megengedhetné minden méhésznek, ha ott lakna. De valószínűleg ő is valami ügybuzgó kasos méhésztársunkat, illetve Balla urnak a társait akarta követni, mert amint láttam, a négy rajt is kasokban hagyta, dacára annak, hogy rendelkezésére állt egy ketős országos kaptár, amit két szép rajjal be is népesíthetett volna. Nem tette. De meg is történt a baj. Három lerajzott anyatörzsnek fiatal anyja, a bekövetkezett rossz idő miatt megtermékenyülni nem tudott huzamosabb időn keresztül, bár az idő későbbben jobbra fordult, de az anyaméhek elvesztették párzásai hajlamaikat s mint terméketlen anyák a dolgozó méhektől sarkalva hozzáfogtak a petezéshez, amiben ugyan nem volt köszönet, mert csak a herék szaporodtak és a dolgozó méhek pedig, mire fiatal kezdőtársam a kason „keresztül” észrevette a megtörtént változást, a munkáméhek a herepetéző családban már nagyon kis százalékban voltak képviselve, de annál többen a szép „kövér” herék. Már most kérdelem Balla urat, hogy ez nem „veszteség”?

De igen kedves kezdő társaim, ez nagy veszteség, s nem csupán azért, mert társunk a szaporítást el nem érte, hanem azért, mert a három anyatörzs annyira elnéptelenedett, hogy már egyenként nem is volt érdemes az egyesítésre. Ha kaptárokkal méhészkedik, ezt feltétlenül elkerülhette volna az által, hogy a lerajzás után 8—10 nap múlva szinte ösztönyszerűleg csupa kíváncsiságból szétbontja a fészket, addig, ameddig meggyőződik az anya tömör (majdnem minden cellasorban) petezéséről.

Nem uraim! Én azt ajánlom minden kezdő társamnak, csak kezdjen kaptárokkal méhészkedni, mert csak is ezzel lehet tanulni és minden bekövetkezhető veszteséget idejében elhárítani. Az sem fedi a teljes valót, hogy a kasbeli törzs hamarabb megrajzana, mint a kaptárbeli, mert hiszen tudjuk mindnyájan, hogy

kas és kas között úrtartalomra, valamint a kasban levő családok kifejlődésére is nagy eltérések vannak.

De lehet az a kas a nálunk üzemben levők közül bármilyen, soha sem lesz képes olyan súlyos rajt adni, mint egy 10 pár országos méretű kis kerekre kifejlődött kaptárbeli méhcsalád. De rajzani sem fog hamarabb, mert a kaptárunknál igen könnyű a természetes korai rajzást elősegíteni, amit elérhetünk már azzal is, ha a kaptárban levő méhcsaládok fészket mintegy 6—7 pár keretre szűkítjük és a déli napsütésnek tesszük ki a rajzásra szánt törzseinket. De tessék ezt a méhklás szűkítést a kasoknál alkalmazni, pláne ha az csak $\frac{3}{4}$ -ed részben volna csak kiépítve. Itt bizony várni kell a méhésznek mindaddig, míg a kas teljesen kiépül és zsufoltta vállalik.

Kimondom hát határozottan, hogy az „országos” méretű kaptáraink teljesen alkalmasak minden tanulni vágyó méhész részére, mert ezzel a kezdő ép úgy mint a haladottabb szaporíthat akár természetes, avagy mesterséges rajoztatással, mézeltethet és tartalék lépet is építhet. Ezt fényesen beigazolta az én nagyon kedves tanítómesterem idősebb Wodinszki Zsigmond kinek közel 40 éves gyönyörű mintaméhészete ma is fenn áll Biharpüspöki községünkben és kívánom a végtelen bölcseséges alkotónktól, hogy úgy én, mint minden buzgó méhésztársam azt az eredményt és haladást tudja felmutatni, a minek ezen tisztos öreg úr ma is örvend.

Ne is térjen hát el ettől egyetlen kezdő társam sem, mert én épp úgy mint sok gyakorlottabb méhész társunk azt mondom: lehet az a kaptár bármilyen díszes is s lehet benne akár milyen nagy, vagy kis keret, ha „flóránk” nincs, vagy ha van, de benne az édes nektár ki nem képződött, vajmi keveset fogunk örülni úgy a nagy mint a kiskeretes kaptárainknak, de még ennél kevesebbet a „kasoknak”. Tehát azon törekedjünk inkább kedves kezdő társak, hogy időnk telhetőleg minél több mézeldő növényt és fát honosítsunk tartózkodási helyünkön. Mert, ha ebben bővelkedni fogunk, jöhetnek a nagykeretes kaptárak is, megfogják állani rendeltetésüket, de ez is csak akkor, ha már a szaporítás elvét elvetettük. A „parasztkas” azonban sohasem.

Méhészársi üdvözléssel:
Gherman Ágoston,
C. F. R. műkertész, kezdő méhész.

Méhészeti tanfolyamok Kolozsváron és Marosvásárhelyen.

Már most jó előre szükségesnek tartjuk felhívni méhésztársaink és a méhészet iránt érdeklődő felnőttek, nők, tanuló lányok és fiúk figyelmét arra, hogy az E. M. E. az 1927. év tavaszán Kolozsváron és Marosvásárhelyen méhészeti tanfolyamot óhajt rendezni kezdő méhészek számára. A tanfolyam hallgatása díjtalan. Beiratási díj címen 100 lej fizetendő. A tanfolyamok csak az esetben fognak megtartatni, ha legalább 20—20 jelentkező lesz. Előjegyzéseket e fogad az E. M. E. titkári hivatala, Kolozsvár Attila u. 10. — Verbuvájuk az ügy iránt érdeklődőket és szerezzünk minél több hívet a méhészetnek. Meglelő számú női hallgató jelentkezése esetén külön sűtő tanfolyam is fog tartatni, amelyre a jelentkezéseket szintén elfogadja a titkári hivatal.

